

Brief aan een dame

Elke minuut dat ik mijn harmonium bespeel, denk ik aan u. Hoe mooi het zou zijn als u mijn harmonium zou bespelen met uw wellustig gevormde vingers. Dan kon ik onderuit in mijn leesstoel gaan zitten om te genieten van uw vingers die over de toetsen glijden als een zalm over het water. Als mijn schoonmaakster met haar emmertje loopt te klotsen, denk ik ook aan uw vingers. Ik zou uw vingers willen onderdompelen in mijn badwater om ze daarna droog te wrijven met geurende etherische oliën. Waarna ik uw vingers wil neerzetten aan mijn harmonium. Maar u wilt nooit mijn harmonium bespelen. U kunt zelfs geen harmonium bespelen, zegt u bij voortdurend. U wilt zelfs niet in mijn gezelschap verkeren omdat mijn vingers mijn harmonium alleen maar raken op de juiste toetsen. Zelfs in een andere kamer van mijn huis kunt u mijn gezelschap niet velen. Wat is er toch met u? Vanaf de dag dat ik u heb ontmoet, doet u uw best mij te ontlopen. U ontkent dat u brieven van mij ontvangt, terwijl ik ze elke dag aan u schrijf en in de regel persoonlijk bezorg, ofschoon ik niet zeker weet dat de brievenbus die ik gebruik om mijn brieven te posten de uwe is. U bent niet goed snik als u mij van u wegjaagt. Ik schrijf u prachtige brieven vol romantische gevoelens en welluidende zinnen. Daarmee raak ik u niet en zal ik u niet raken, zei u gisteravond op straat toen ik u had opgewacht bij de uitgang van het postkantoor dat bijna in brand stond. Maar dame, ik zeg u bij deze, bij iedere toets die ik beroer op mijn harmonium, zal ik proberen u eronder te krijgen. U zult piepen bij elke aanslag, ik zal u naar valse lucht laten happen. Bij het slotakkoord zult u het dan niet meer ontkennen: ik heb u eronder gekregen. Mijn laatste brief aan u, en dat is deze, zal ik opgewekt bij u bezorgen en denkt u maar niet dat ik terugkom. Dat heb ik nooit gedaan en zal ik ook voor u niet doen. Als ik u zou groeten, zou ik schrijven 'ik groet u'. Nu behoud ik mij het genoeg u te melden 'ik groet u niet'.

P.S. en dat u blind bent, is een slecht excuus om tastend naar de overkant van de straat te lopen. Ik wist niet dat dat uw hond was, de chauffeur van die auto wist het evenmin. Als u naar mij had geluisterd, was enkel uw hond verongelukt. Tot zover.

29.XI.2005